

[Udenrigsministeren.]

Det ærede Medlem havde faaet det Indtryk, at jeg saa at sige tændte Glædesbauerne over Landet og skildrede de danske økonomiske Forhold som lyse og straalende. Dette er ikke Tilfældet. Gennem de Udtalelser jeg har fremsat, har jeg stærkt understreget, at vi højst sandsynligt staar overfor de allerstørste Vanskeligheder som Følge af Svingningerne i de andre Landes økonomiske Politik, og jeg har baade her og ved mange andre Lejligheder understreget, at naar hele den øvrige Verdensdel lider under den store økonomiske Krise, kan vi ikke i Danmark gøre Regning paa stadig at være uberørt deraf; mere eller mindre maa Virkningerne deraf ogsaa vise sig her. Men jeg har understreget to Ting. For det første, at i dette Land, hvis Toldpolitik anses for saa forfærdelig haabløs, læggende Landet blot for alle mulige Angreb udefra, for Spot og for Skade, i dette Land staar vi dog gunstigere end de allerfleste andre Lande i den *øjeblikkelige* Situation. Og jeg har understreget det andet, som jeg lægger endnu mere Vægt paa, at i den lange, lange Tid, i den Række af Aartier, hvori Danmark har fulgt en bestemt økonomisk Politik, har dette Land bygget sig et Næringsliv op, der har kunnet bære gunstigere Vilkaar for den brede Befolkning, end man kender i næsten alle andre europæiske Lande.

Hans Rasmussen: Nogle Bemærkninger for et Øjeblik siden af det ærede Medlem Hr. Drachmann kunde tyde paa, at han for sit Vedkommende vilde gribe Tingene an i et eventuelt kommende Udvalg paa et meget bredt Grundlag. Det ærede Medlem talte om, at vi skulde drøfte Tysklands Politik, og jeg forstod det saaledes, at det heller ingenlunde var udelukket, at det ærede Medlem kunde ønske at optræve hele Danmarks Handelspolitik fra Ende til anden. Hvis dette maatte være det ærede Medlems Mening, ønsker jeg paa min Gruppes Vegne allerede nu at tage Forbehold overfor et saadant Arbejde. Saaledes som Tiden er fremskreden, og saaledes som hele Forholdet nu ligger, maa et eventuelt Udvalgsarbejde være af meget hurtig Natur. Vi skal inden ret længe være færdige og være klare til at tage afgørende Stilling til det Forslag, der her foreligger.

I og for sig kunde jeg indskrænke mine Bemærkninger hertil, men den Anledning, som den meget aggressive Tale af det ærede Medlem Hr. Drachmann

giver, synes jeg man har Lov at benytte til endnu nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem har to Gange her fra denne Plads ironiseret over, at jeg i min første lille Tale havde udtalt nogle anerkendende Ord overfor den højtærede Udenrigsminister og Danmarks Repræsentation i Folkeforbundsforsamlingen. Jeg tager mig ikke denne Ironi synderlig nær. Jeg ved, at jeg i de Bemærkninger, jeg fremsatte, har Tilslutning fra meget store Kredse i vort Land. Jeg ved, at man paa mange Hold var glad ved den Stilling, ved det Initiativ, der blev taget fra dansk Side under den sidste Folkeforbundsforsamling. Der er paa forskellig Maade givet Udtryk derfor i Pressen og andetsteds, ogsaa i Dele af Pressen, som jeg skulde tro ikke staar det ærede Medlem Hr. Drachmann saa synderlig fjernt; ser jeg for Eksempel paa Indholdet af en Artikel i Bladet „Børsen“ for den 1. Oktober, saa ser jeg der, hvorledes man betegner det Arbejde, der er gjort, og hvori den danske Repræsentation har været ivrig Deltager, som et Arbejde for Tilvebringelse af et Bolværk og for at finde en Vej ud af det Uføre, som vi i Øjeblikket befinder os i, og det paagældende Blad giver en Reprimande, om jeg saa maa sige, til dem, der er tilbøjelige til at ringe-agte det Arbejde, der er udført i Genève.

Jeg skal nu ikke opholde mig videre derved, men jeg finder Anledning til at rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Drachmann. Naar han nu her i Aften saa stærkt, som Tilfældet er, har opfordret vor Regering til at ændre vort Toldsystem saaledes, at det kan blive et Instrument for en positiv, handlekraftig Handelspolitik, saa kunde jeg ønske at vide, paa hvis Vegne det ærede Medlem taler. Hvilke Erhverv er det, der har opfordret det ærede Medlem til at fremsætte en saadan Udtalelse her i Aften? Paa hvis Vegne kan det være, det ærede Medlem møder frem her med dette Krav? Det kan ikke være paa det store eksporterende Landbrugs Vegne. Jeg lagde Mærke til for nogle Dage siden, at det udpræget konservative Organovre i Aarhus „Jyllandsposten“ anstrengte sig til det yderste for at lokke Landbruget til at fravige sin handelspolitiske Linie, men der var ingen, der ønskede at være følgende i saa Henseende. Tror man, at den Eksportindustri, vi har, og hvis Udvikling vi ved en og anden Lejlighed har Grund til at glæde os over, i nogen Maade er interesseret i at faa foretaget en Ændring i